

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Abraham sad i Mamre-Lund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Abraham sad i Mamre-Lund", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid61160/facsimile.pdf> (tilgået 17. juni 2021)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

- Følg med, hvor jeg vinker, saa er du min Ven,
Mit Land Jeg dig giver til Bytte.
- 3 Jeg gi'er dig et Land og Jeg giør dig et Navn,
Som aldrig sig taber i Vrimlen,
Jeg giver dig Sønner at tage i Favn
Saamange som Stjerner paa Himlen.
- 4 Velsignet du være! saa være og de,
Som hilse dig vide om Lande,
Bandsatte af Mig, skal for Øine Man see,
Er Alle, som dig vil forbande!
- 5 Paa Jorden, ombølget fra Bredd og til Bredd,
I Tidernes Løb, som de skride,
Velsignelsen ene hos Abrahams Sæd
Skal findes af Sorte og Hvide!
- 6 Farvel, sagde Abraham, Fæderneland!
Farvel, mine Venner og Frænder!
Jeg følger min Gud, for min Glæde er Han,
Min Hjælper til Jorderigs Ender.
- 7 Kom, Sara! kom, Lot! kommer Mange og Faa
Som dele vil Abrahams Lykke!
I Kanaan lad os vor Bopæl opslaae,
Vor Telt i den Høiestes Skygge!
-

No. II.

Synges efter en gammel Folkemelodi.

- 1 Abraham sad i Mamre-Lund,
Han var en Hyrdekonning,
Salvet af Gud med egen Mund,
Og Sara hed hans Dronning.

- 2 Riig paa Kameler, Køer og Faar,
Det var den Drot med Ære,
Gammel derhos, snart hundred Aar:
Og hvis skal det saa være!
- 3 Gud havde sagt: »Jeg sandelig
»Vil i din Æt velsigne
»Menneskens Kion paa Jorderig!«
Og Løgn kan Ham ei ligned
- 4 Abraham sukked dog i Løn:
»Til Graven brat vi stunder,
»Føder mig Sara nu en Søn,
»Det er et stort Vidunder!«
- 5 Dagen var heed, men Herrens Ven
Sad svalt i Egeskygge;
Hisset da kom tre Vandringsmænd
At ønske ham til Lykke!
- 6 Gæstmild er og den Hyrdedrot,
Vil Reisen dem forsøde,
Byder dem til sit grønne Slot,
At hvile sig af Møde!
- 7 Herren det var med Engle to,
De lod sig det behage
Hyrden at giæste, som var tro,
Og Jordens Brød at smage.
- 8 Herren da siger til sin Ven,
Alt som Han bryder Brødet:
»Naar om et Aar vi sees igjen,
»Har Sara Søn paa Skiødet!«

9 Sara hun stod bag Dør og løe,
Saa faldt det hende fremmed;
Abraham tog det Ord med Tro,
Hans Haab ham ei beskæmmed'!

10 Ordet udgik af Kongens Mund,
Som haver Alt at raade,
Abraham sad i Mamre-Lund,
Med Sønnen af Guds Naadel

No. 12.

Isak.

Egen Melodi af C. Barnekow.

1 Der kom et Bud fra Himmerig
Til Herrens Ven paa Jorden:
Et Offer skal du bringe Mig
Paa Bjergene mod Norden,
Det er din elskelige Søn,
For Jeg er selv din store Løn!
Saa prøver Gud de Fromme!

2 Det Budskab var et Tordenslag
For Abraham i Mamre,
Dog brød han op før det blev Dag,
Afsted til høie Hamre,
At gjøre som den Herre bød,
Der raader over Liv og Død.
Saa prøver Gud de Fromme!

3 I Dage to han reiste saa,
Som Støv ei færdes gierne,
Den Tredie de Bjerger graa
Han skinted i det Fjerne,
Bad Trælle vente til han kom,